

THEATER

De belangrijkste troef van 'Het was zondag in het zuiden' is de muziek van Rowwen Hèze

Regisseur Servé Hermans zet als spektakelregisseur een flinke stap vooruit met de locatievoorstelling over de watersnoodramp in Zuid-Limburg, in 1993.

Hein Janssen 24 juli 2023, 16:11

Het spektakel van 'Het was zondag in het zuiden' komt van de vele liters water die er vloeien. Beeld Roy Beusker & Annemieke van der Togt

Het verwerken van regionale trauma's lijkt zo langzamerhand de trend in het Nederlandse locatietheater te worden. Een paar jaar geleden werd in Groningen een voorstelling over de gaswinning gemaakt, en deze zomer in Twente eentje over het fusilleren van stakende arbeiders in de Tweede Wereldoorlog. Nu is Limburg aan zet met de nieuwe productie *Het was Zondag in het Zuiden*, komende weken te zien in Openluchttheater De Doolhof in Tegelen. Onderwerp: de watersnoodramp die eind december 1993 een deel van vooral Noord-Limburg onder water zette. Zes mensen kwamen daarbij om, hele dorpen en delen van steden werden geëvacueerd, de schade was enorm.

Servé Hermans, regisseur van Toneelgroep Maastricht, pakte dit onderwerp op, Theater De Maaspoort in Venlo produceerde mee, en Allard Blom schreef het script. Maar de belangrijkste troef, zeker voor de Limburgers: de muziek van Rowwen Hèze. Het zijn nagenoeg allemaal bestaand liedjes in deels nieuwe arrangementen, soms in zijn geheel gezongen, vaker opgeknipt tussen de scènes door.

Over de auteur

Hein Janssen schrijft sinds 1987 voor de Volkskrant over theater en richt zich vooral op toneel en musical.

Blom baseerde zijn breed uitgesponnen script deels op historische feiten en zet twee werelden tegenover elkaar: de redactie van Omroep Limburg en de gemeenteraad van een Noord-Limburgse gemeente met aan het hoofd daarvan een eerst laconieke ('we hoeven niet in blinde paniek een ark van Noah in elkaar te timmeren') en dan volkomen flippende burgemeester (Hein van der Heijden). Daartussendoor weeft hij

ook een persoonlijke draad: verslaggever Sarah Dreesens (Renée van Wegberg) wil graag carrière maken met een item over de ramp, maar vergeet daarbij haar ouders te helpen die verrast worden door het water. En er is een verteller, in de persoon van de Heilige Antonius (Buddy Vedder), de man die alles kan fiksen. Die rol is een vondst, want hij brengt humor en vooral elan in de voorstelling, niet in de laatste plaats omdat Vedder hem zelfverzekerd en energiek speelt.

Buddy Vedder is de verteller in 'Het was Zondag in het Zuiden'. Beeld Roy Beusker & Annemieke van der Togt

Waterballet

Het spektakel komt van de vele liters water die hier vloeien, de donder en bliksem, een dijkdoorbraak, het prachtige lichtplan (Uri Rapaport) en de regie. Hermans maakte eerder producties als *Pinkpop* en *Dagboek van een herdershond*, maar zet hier als spektakelregisseur een flinke stap vooruit. De scènes lopen soepel in elkaar over, hele redactielokalen en gemeentehuizen worden op en af gereden, er komt een Fiat 500 voorbij, en een kudde schapen. Op grote schermen zijn archiefbeelden van de echte ramp te zien, alsmede close-ups van een aantal scènes. Ook de *staging* (Martin Michel) is bewonderenswaardig: het grote ensemble en de enorme hoeveelheid figuranten benutten dit immense podium ten volle.

In de hoofdrollen vallen zowel Renée van Wegberg op, die niet alleen prachtig zingt, maar ook gloedvol acteert. En Vedder dus, als Antonius: die man geniet zichtbaar van dit waterballet. De koorzang in *Eiland in de reagen* zorgt muzikaal gezien voor hét hoogtepunt van de voorstelling. De scène waarin de burgemeester zijn *falldown* beleeft, is daarentegen jammerlijk over de top. Tegen het eind wordt dramaturgisch gezien niet echt een duidelijke punt gezet, behalve dan dat het water weer gaat zakken. Maar Sarah Dreesens komt wel tot het inzicht dat een familie uiteindelijk meer beschutting biedt dan een redactie. Voor haar althans.

Het grote ensemble en de enorme hoeveelheid figuranten benutten het immense podium ten volle. Beeld Roy Beusker & Annemieke van der Togt

Op de première werd de artificiële regen trouwens ondersteund door de gestaag vallende echte regen, wat het geheel een authenticiteit gaf waar geen decorbouwer of regisseur tegenop kan. De natuur gaat gewoon zijn gang. Ook in negatieve zin trouwens. Terwijl elders in Europa hele eilanden in de fik staan, zal de Maas ooit weer overstromen. Dat heet klimaatverandering.

Het was zondag in het zuiden

Muziektheater

★★★★☆

Door Toneelgroep Maastricht en De Maaspoort Venlo, tekst Allard Blom, liedteksten en muziek Jack Poels en Rowwen Hèze, regie Servé Hermans.

23/7 Openluchttheater De Doolhof, Tegelen; daar t/m 2/9.